«Hz. Adem'in ömrü tamam olunca ona ölüm meleği geldi. Adem -aleyhisselam- (Meleğe): "Benim ömrümden kırk yıl daha geride kalmadı mı?" dedi. Melek O'na: "Sen onu, oğlun Davud'a vermedin mi?" dedi. Adem inkar etti, zürriyeti de inkar etti. Adem unuttu ve meyveden yedi. Zürriyeti de unuttu. Adem hata işledi, zürriyeti de hata işledi.»

Ebu Hureyre -radıyallahu anh-'tan şöyle rivayet edilmiştir: Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdular ki: «Allah -Azze ve Celle- Adem -aleyhissalatu ve's-selam-'ı yarattığı zaman sırtını meshetti. Bunun uzerine kıyamete kadar onun neslinden yaratacagi insanlardan herbirinin iki gözü arasına nurdan bir parlaklık koydu. Sonra hepsini Adem -aleyhisselam-'a arzetti. Adem -aleyhisselam-: "Ey Rabbim! Bunlar da kim?" diye sordu. Allah: "Bunlar senin zürriyetindir" dedi. Onlardan bir tanesi dikkatini çekti, gözlerinin arasındaki parlaklık çok hoşuna gitmişti. "Ey Rabbim şu da kim?" diye sordu. "Davud!" deyince; "Pekala ne kadar ömür verdin?" diye sordu. "Altmış yıl!" dedi. Adem: "Ey Rabbim! Ona benim ömrümden kırk yıl ilave et!" dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdular ki: Adem'in -aleyhisselam- ömrü tamam olunca ölüm meleği ona geldi. Adem -aleyhisselam- meleğe: "Benim ömrümden kırk yıl daha geride kalmadı mı?" dedi. Melek: "Sen onu oğlun Davud'a vermedin mi?" dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Adem inkar etti, zürriyeti de inkar etti, Adem unuttu ve meyveden yedi. Zürriyeti de unuttu. Adem hata işledi, zürriyeti de hata işledi.»

[Sahih Hadis] [Tirmizî rivayet etmiştir]

Allah Teâlâ Adem -aleyhisselam-'ı yarattıgı zaman Adem'in sırtını sıvazlayıp meshetti. Bunun uzerine kıyamete kadar onun neslinden yaratacagi insanlardan herbiri onun sırtından çıktı. Bu mesh etme (sıvazlama) ve çıkarma işlemi hakikati (hakikatteki anlamı) üzeredir. Bu hususta zahirin dışına çıkmak caiz değildir. Ehli sünnetin görüşü de budur. Allah Teâlâ onları sırtından çıkardığı zaman insanlardan herbirinin iki gözü arasına nurdan bir parlaklık koydu. Sonra da onları Adem -aleyhisselam-'a arzetti. Adem -aleyhisselam-: "Ey Rabbim! Bunlar kimdir?" diye sordu. Allah: "Bunlar senin zürriyetindir" dedi. Onlardan bir tanesi dikkatini çekti, gözlerinin arasındaki parlaklık çok hoşuna gitmişti. "Ey Rabbim şu da kim?" diye sordu. Allah: "O, Dâvûd!" deyince. "Pekala ona ne kadar ömür verdin?" diye sordu. Allah: Altmıs yıl!" dedi. Adem: "Ey Rabbim, ona benim ömrümden kırk yıl ilave et!" dedi. Allah Teâlâ Davud'un ömrünü altmış yıl yaptı. Adem -aleyhisselam-'ın ömrü, ömrünün bitimine kırk yıl kala tamam olunca ölüm meleği ruhunu kabzetmek üzere Adem'e geldi. Adem -aleyhisselam- meleğe: "Benim ömrümden geriye kırk yıl kalmadı mı?" dedi. Bunun üzerine melek: "Sen o kırk yılı

oğlun Davud'a vermedin mi?" dedi. Adem bunu inkâr etti. Çünkü onun, ömründen kırk yıl verme işi, Adem'in neslinin mesh edilmek sureti ile yayıldığı ve saçıldığı zamandaki alemde idi. Ölüm meleğinin geldiği anda Adem bunu hatırlayamadı. Adem inkâr etti. Zürriyeti de inkar etti. Adem unuttu, onun zürriyeti de unuttu. Adem günah işledi, onun zürriyeti de günah işledi. Çünkü çocuk, babasına benzer. İşte Davud -aleyhisselam-, onun yazılı olan ömrü kırk yıl idi. Sonra Allah bu ömrü altmış yıl yaptı. Allah -Subhanehu ve Teâlâ- olanı, olacak olanı, olmayanı, olsaydı nasıl olacaktı bütün bunları bilendir. O onun için ne yazdığını, bundan sonra da onun için ömrünü ne kadar artıracağını bilendir. Meleklerin ise Allah Teâlâ'nın onlara öğrettiğinden başka bir ilimleri yoktur. Allah, herşeyi olmadan önce de olduktan sonra da bilendir. Bunun içindir ki alimler şöyle demişlerdir: Şüphesiz ki silmek ve sabit tutmak meleklerin sahifelerindedir. Ama Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın ilmine gelince onda bir karışıklık olmaz, bilmediği bir şey sonradan ortaya çıkmaz, onun katındaki ilimde bir silinme ve sabit kalma yoktur.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/10408